

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر محل مرکز ناحیه بر نتایج تخصیص ترافیک، مطالعه موردی شهر مشهد

محل انتشار:

فصلنامه مهندسی حمل و نقل، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صالحه کامیاب - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران و محی طریست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

امیررضا ممدوحی - استادیار، دانشکده مهندسی عمران و محی طریست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

خلاصه مقاله:

روند مطالعات برنامه ریزی حمل و نقل بر پایه تقسیم بندی محدوده مورد مطالعه به نواحی ترافیکی استوار است. در فرآیند مدل سازی پروژ ههای حمل و نقل، معمولا هر ناحیه ترافیکی با یک نقطه درون ناحیه با نام مرکز ناحیه نشان داده می شود که به عنوان مبدأ و مقصد تمام سفرهای آن ناحیه فرض می شود. این فرض بزرگ و تامل برانگیز در اکثر مطالعات حمل و نقلی اعمال شده و به دلیل عدم تطابق با واقعیت ممکن است موجب ایجاد خطا در نتایج شود. این مقاله با توجه به سابقه پژوهشی اندک در این زمینه، به بررسی تأثیر محل مرکز ناحیه بر نتایج تخصیص ترافیک به صورت کمی و ریاضی و در قالب یک نمونه موردی می پردازد. سه روش متفاوت برای تعیین مرکز ناحیه در دو سناریو متفاوت ایجاد کمان های ارتباطی معرفی شده است. در سناریو اول تعداد کمانهای ارتباطی در نواحی ترافیکی متغیر و متفاوت از یکدیگر هستند، اما محل گره اتصال در هر سه روش یکسان باقی می ماند. در سناریو دوم پس از انتخاب مرکز ناحیه در هر روش، نزدیک ترین گره به مرکز ناحیه به عنوان گره اتصال در نظر گرفته می شود. نتایج این پژوهش نشان می دهد که برای مطالعه موردی شهر مشهد، تغییر در محل مرکز ناحیه موجب تغییر در ضریب خوبی برازش برآورد به مشاهده حجم جریان (نتایج تخصیص ترافیک در ساعت اوج ترافیک صبح) در 87 کمان انتخابی، به میزان تقریبی 1/7 درصد در سناریو اول و 20 درصد در سناریو دوم ایجاد کمان های ارتباطی شده است.

کلمات کلیدی:

ناحیه ترافیکی، مرکز ناحیه، کمان ارتباطی، تخصیص ترافیک، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489390>

